

NAJVYŠŠÍ SPRÁVNÝ SÚD SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Župné námestie č. 13, P.O.BOX 81290, 814 90 Bratislava
☎ +421 2 323 04 662, e-mail: podatelna@nssud.sk

sp. zn.: 2 Snr 1/2020

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach	
Došlo: 24 -11- 2021	(2)
Číslo záj. 50123	Číslo spisu:
Prílohy: 7	Vybavuje:

Ústavný súd Slovenskej republiky

Hlavná 110

042 65 Košice

V Bratislave dňa 19. novembra 2021

Vec: Návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) právneho predpisu č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky v účinnom znení (ďalej len „Ústava Slovenskej republiky“)

Navrhovateľ:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky,
so sídlom: Župné námestie 13, 814 90 Bratislava
(ďalej len „navrhovateľ“)
zastúpený JUDr. Elenou Berthotyovou, PhD.,
predsedníčkou senátu 12 S

Vydavateľ právneho predpisu:

Národná rada Slovenskej republiky,
so sídlom: Námestie Alexandra Dubčeka 1, 812 80
Bratislava

Vedľajší účastník:

Vláda Slovenskej republiky,
so sídlom: Námestie Slobody 1, 813 70 Bratislava,
v zastúpení: **Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky,**
so sídlom: Račianska 71, 813 11 Bratislava

Kancelária Ústavného súdu Slovenskej republiky
Dátum doručenia podania: 24. 11. 2021
P. č. z knihy došlej pošty: 9590/2021

50183-2021

I. Predmet podania

1. Navrhovateľ ako osoba oprávnená podľa čl. 130 ods. 1 písm. d) Ústavy Slovenskej republiky a § 74 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení **podáva** podľa čl. 125 ods. 1

písm. a) Ústavy Slovenskej republiky Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov, a to **§ 11 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v účinnom znení** (ďalej aj „SSP“) s **druhou vetou čl. 5 ústavného zákona č. 254/2006 Z. z. o zriadení a činnosti výboru Národnej rady Slovenskej republiky na preskúmavanie rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu** (ďalej aj „ústavný zákon č. 254/2006 Z. z.“).

II. Skutkový stav

1. Národný bezpečnostný úrad rozhodnutím číslo: SP-PB-2210-18/2019-Ž-59983 zo dňa 11. októbra 2019 rozhodol podľa § 10 ods. 1 písm. g) v spojení s § 14 ods. 1 a ods. 2 písm. c) bod 6 zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu vydania tohto rozhodnutia, že [REDAKOVANÉ], dátum narodenia: [REDAKOVANÉ], adresa trvalého pobytu: [REDAKOVANÉ] (ďalej len „preverovaná osoba“) nemožno považovať za bezpečnostne spoľahlivú osobu. Zároveň rozhodol, že podľa § 26 ods. 2 vyššie uvedeného zákona ukončuje bezpečnostnú previerku preverovanej osoby pre stupeň utajenia „Dôverné“.

2. Voči predmetnému rozhodnutiu sa preverovaná osoba odvolala. O odvolaní rozhodol Výbor Národnej rady Slovenskej republiky na preskúmavanie rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu (ďalej len „žalovaný“) rozhodnutím o odvolaní číslo CRD-2495-3/2019-VPRNBU zo dňa 3. decembra 2019 (ďalej len „rozhodnutie o odvolaní“) tak, že odvolanie preverovanej osoby zamietol.

3. Preverovaná osoba podala voči rozhodnutiu o odvolaní žalobu zo dňa 11. februára 2020 na Najvyšší súd Slovenskej republiky. Predmetná žaloba bola tomuto súdu doručená dňa 19. februára 2020. Konanie bolo na Najvyššom súde Slovenskej republiky vedené pod sp. zn. 2 Snr 1/2020.

4. Po zriadení navrhovateľa mu Najvyšší súd Slovenskej republiky odovzdal podľa § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení celý spisový materiál v danej veci. V súlade s rozvrhom práce navrhovateľa na rok 2021 bola táto vec pridelená náhodným výberom na rozhodnutie senátu 12 S v zložení z predsedníčky senátu [REDAKOVANÉ] a členov senátu [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] (sudca spravodajca). V tomto senáte je vec vedená pod pôvodnou sp. zn. 2 Snr 1/2020. Po posúdení veci predmetný senát v pomere hlasov 4:1 nadobudol presvedčenie, že ustanovenie

§ 11 písm. a) SSP nie je v súlade s druhou vetou čl. 5 ústavného zákona č. 254/2006 Z. z., a teda existuje ústavná prekážka, preto je potrebné podať tento návrh.

III. Dôvody pre namietaný nesúlad

1. Zákonom č. 423/2020 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s reformou súdnictva (ďalej aj „zákon č. 423/2020 Z. z.“) prišlo s účinnosťou od 1. augusta 2021 k zmene § 11 písm. a) SSP. Podľa tejto zmeny o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného rozhoduje navrhovateľ.

2. Toto ustanovenie je však v rozpore s čl. 5 druhou vetou ústavného zákona č. 254/2006 Z. z., podľa ktorej je na preskúmanie rozhodnutí žalovaného príslušný Najvyšší súd Slovenskej republiky. Navrhovateľ sa tak dostal do situácie, v ktorej mu zákonná právna úprava prikazuje konať, avšak právna norma vyššej právnej sily zveruje pôsobnosť na dané konanie úplne inému súdu.

*Podľa § 11 písm. a) SSP **Najvyšší správny súd Slovenskej republiky** rozhoduje o správnej žalobe proti rozhodnutiu výboru Národnej rady Slovenskej republiky na preskúmanie rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu.*

*Podľa čl. 5 ústavného zákona č. 254/2006 Z. z. rozhodnutie výboru Národnej rady Slovenskej republiky na preskúmanie niektorých rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu je preskúmateľné súdom. Na preskúmanie rozhodnutia je príslušný **Najvyšší súd Slovenskej republiky**.*

3. Navrhovateľ si uvedomuje, že právna úprava prijatá zákonom č. 423/2020 Z. z. je novšia v porovnaní s právnou úpravou prijatou ústavným zákonom č. 254/2006 Z. z. Napriek tomu nemôže aplikovať novšiu právnu úpravu, nakoľko by konal v rozpore s právnou normou vyššej právnej sily. Navrhovateľ rovnako nemôže postúpiť vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, nakoľko podľa § 11 písm. a) SSP je povinný konať, pričom v právnom štáte **aj napriek zjavnému rozporu** s predpisom vyššej právnej sily je viazaný prezumpciou správnosti účinnej zákonnej úpravy. Právne záväzným spôsobom konštatovať nesúlad právneho predpisu nižšej právnej sily s právnym predpisom vyššej právnej sily patrí podľa Ústavy Slovenskej republiky **jedine** Ústavnému súdu Slovenskej republiky.

4. Rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky o tejto otázke je o to viac dôležité, že sa nastolená otázka týka rozsahu právomoci navrhovateľa, a prípadné konanie v práve rozhodovanej veci, nehľadiac na čl. 5 ústavného zákona č. 254/2006 Z. z., by v kontexte príkazu čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky mohlo dostať navrhovateľa do pozície, že by

postupoval *ultra vires*. Aj právna doktrína považuje otázky právomoci za mimoriadne citlivé. Ján Drgonec uvažuje, že „[n]a začiatku stojí kreácia orgánov verejnej moci a vymedzenie ich kompetencie. Tá by mala byť výslovná, jednoznačná, nevzbudzujúca pochybnosť o tom, čo orgán verejnej moci smie.“. (DRGONEC, J.: *Ústava Slovenskej republiky. Teória a prax. 2. prepracované a doplnené vydanie*. Bratislava: C. H. Beck, 2019, str. 273).

5. Osobitne navrhovateľ vníma citlivosť ním rozhodovaných otázok pre otázky bezpečnosti štátu. Aj v tomto kontexte je potrebné sa dívať na tento návrh. Navrhovateľ je toho názoru, že otázka príslušnosti súdu na prieskum tak dôležitých otázok verejno-bezpečnostného záujmu Slovenskej republiky nemôže byť ponechaná na dotvorenie interpretáciou, ale musí mať nepochybný právny základ.

6. Podstata prejudiciality napadnutej právnej normy ako predpokladu legitímácie NSS SR podľa čl. 144 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky spočíva podľa navrhovateľa v tom, že ide o právnu normu, ktorú by NSS SR v dôsledku svojej viazanosti (čl. 144 ods. 1 Ústavy) mal použiť, ale použiť ju nemôže, lebo podľa jeho presvedčenia odporuje nadradenej ústavnej norme.

7. Účinky prípadného derogačného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky v tejto veci by nepôsobili čisto do minulosti, nemali by dopad na už uzavreté a minulou úpravou ustálené právne vzťahy. Vzhľadom na procesný charakter napádanej normy a s tým súvisiacu zásadne bezprostrednú aplikabilitu akýchkoľvek zmien procesných noriem (aj zmien v dôsledku derogačného zásahu Ústavného súdu Slovenskej republiky) by tieto účinky pôsobili bezprostredne a do budúcnosti.

8. Ak by aj nebol vyslovený nesúlad noriem požadovaný v tomto návrhu, nič by to nezmenilo na tom, že by podľa čl. 5 ústavného zákona č. 254/2006 Z. z. bol na konanie o žalobe rozhodovanej navrhovateľom príslušný Najvyšší súd Slovenskej republiky.

9. Z uvedených dôvodov navrhovateľ videl ako jedinú schodnú a ústavnú cestu obrátiť sa na Ústavný súd Slovenskej republiky s týmto návrhom.

IV. Návrh

So zreteľom na uvedené navrhovateľ navrhuje, aby Ústavný súd Slovenskej republiky po predbežnom prerokovaní **prijal tento návrh na ďalšie konanie v celom rozsahu** a potom aby vydal nález nasledovného znenia:

§ 11 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v účinnom znení nie je v súlade s čl. 5 druhou vetou ústavného zákona č. 254/2006 Z. z. o zriadení a činnosti

2 Snr 1/2020

výboru Národnej rady Slovenskej republiky na preskúmavanie rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu.

JUDr. Elena Berthotyová, PhD.

predsedníčka senátu 12 S

Príloha:

- správoplatnené uznesenie o prerušení konania
- odlišné stanovisko členky senátu JUDr. Anity Filovej